

sa után kiderült, hogy a sebváladék igen bő és evszerű, továbbá rázó-hidegek léptek fel, igen nagy hőemelkedésekkel (40-8°C). Ez állapot körülbelül 10 napig tartott és igen erélyes beavatkozást provokált. A hüvely kétszer naponta sublimat-oldattal kimosatott, a sebhely megtisztítás után jodoform-porral behintett és végre az egész hüvely jodoform-gaze-el kitöltetett. Belsőleg Chinin, majd Antipyrin, Digitalis és erős borok rendeltettek.

Ily kezelés mellett a beteg állapota folytonosan javult, a lázak megszűntek, a sebfelület tisztult, étvágy mutatkozott, midőn új ellenség támadta meg a beteget, t. i. ízületi csúzt, polyarthritit rheumaticát kapott, mely betegség ismét nagy lázzal és fájdalmakkal járt és 2 hétnél tovább tartott. E betegségből a nő szerencsésen kigyógyulván, november hó elején elhagyta a kórházat; elbocsátatása előtt megvizsgáltván a méh oldalán egy ököl nagyságu izzadmány találatott.

A beteg otthon még néhány hétig feküdt, kezdetben Priesnitz-borogatásokat, későbbben sós fürdőket használt és ez eljárás mellett a méh mögötti izzadmány teljesen felszívódott. Azóta a beteg teljesen jól érzi magát és a rendes foglalkozásával járó teendőket végzi.

Ezeknek előadása után érkező néhány megjegyzést tesz részint a kórisme, részint a prognosira vonatkozólag és végül a követett műtéti eljárást megbeszélvén, azon kérdést fejtegeti, hogy hasonló esetekben a méh részletes vagy teljes kiirtása előnyösebb-e? A két nevezett műtéti eljárás hátrányainak és előnyeinek ismertetése után bemutatja az újabb irodalomban megjelent statisztikai adatokat és ezeknek alapján azon eredményre jut, hogy ez idő szerint a felvetett kérdésre határozott választ adni nem lehet.

1887. Február havi szakülés.

1) *Bókai Árpád* egyet. tanár előadást tart e czim alatt: »Képződik-e methaemoglobin az élő állat vérében halálos kali chloricum mérgezésnél.« Az előadást Értesítőnk jelen füzetében találja a t. olvasó.

2) *Engel Gábor* tr. egyet. magántanár, az egy év alatt általa végzett petefészektömlő-kiirtási műtétek negyedik esetét mutatja be. A 45 éves nő 4 év előtt vette észre hasának nagyobbodását. A nagyban elsoványodott, vérszegény nőnél a haskerület 165 cm. A műtét előtt pár nappal 12 liter folyadék távolított el csapolás útján. Műtét napja január hó 20-ka volt. A tömlő egész mellső terjedelmében a hasfalhoz volt növe, ezenkívül összenövések a csepleszszel, a haránt és lehágó remesével azok egész hosszára kiterjedőleg. A tömlő kocsánytalan, a baloldali széles szálalag lemezei közé benöve, s ez által a méhet magára mintegy csuklyát felhúzza; a vaginalis méh e húzás folytán 30 cm.-re megnyúlt és hossz tengelye körül esavarodott, hátsó feléről a hashártyaboríték is a tömlő falára felhúzódott. Csapoláskor 16 liter folyadék távolított el. A tömlő kifejtetvén a széles szálalag lemezei közül, azok egymással catgut szücsvarrattal egyesítve, a méh hashártyától lecsupaszított hátsó felületére borították és oda varrattak. Hasfalvarrat 16 csomós varrattal. A tömlő és bennéke összesen 32.5 kilo súlyos. Lefolyás láztalan; beteg 12-ik napon felkelt ágyából.

3) *Genersich Antal* egyet. tanár, ezután részletesen demonstrálja a kiirtott tömlőt, melyet »*Kystoma ovarii proliferum glandulare*«-nek jelez.

1887. Márczius havi szakülés.

1) *Matusovszky András* tr. Karolina orsz. kórházi alorvos »Az acetanilid vagy antifebrin hatásáról« értekezik, előadván azon tapasztalatokat, melyeket a Karolina orsz. kórháznak Bókai Árpád tnr. vezetése alatti osztályán szerzett. Ez előadást Értesítőnk ezen füzeté hozza egész terjedelmében.

2) *Bókai Árpád* egyet. tanár »Rövid adatok az acetanilid pharmacodynamicájáról« czim alatt adja elő kísérleti eredményeit. Dolgozatát Értesítőnk ezen füzetében találja a t. olvasó.

